



# AMERIŠKA DOMOVINA

Librarian of Congress  
Washington, D. C.

AMERICAN IN SPIRIT  
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

SLOVENIAN  
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND 8, O., MONDAY MORNING, AUGUST 29, 1949

LETO LI.—VOL. LI.

NO. 169

## VESTI IZ SLOVENIJE

OZNA je iz neznanih vzrokov tom, da se polaste tudi župne zaprlja župnika iz Biljane v Brdih, g. Antona Kapeža; v Kojškem v Brdih pa štiri domačine, zdi se pod obtožbo, da so saborovali 5 letni plan. V Medani pa so titovci poklicali predse nekega domačina, ki je pred nedavnim javno pred vso vašo kritiziral ves komunistični režim, da so mu vasi ploskali. Sedaj je moral "priznati zmoto" in podpisati, da tege ne bo storil nikoli več!

V KOŽBANI v Brdih na Gorškem je OZNA prijela in oddedala v zapore kar 18 domačinov, ki so se upri obmejni nasilni Titovi policiji.

DRUZINA BAVDAŽ v Lipici, občina Kal nad Kanalom, je doživel v dobrih dveh mesecih dve težki izgubi. Najprej je umrl hišni gospodar Ignacij na posledicah ran, ki mu jih je zadal podivljani domači bik. Na praznik sv. Petra in Pavla je bil pa ob obilnih udeležbi domačinov in sosedov pokopan 34 letni domači sin Avguštin, ki bi moral na lepem kmečkem domovanju gospodariti. Naj oba počivata v miru!

TOMAJ je med odličnejšimi vasmi na Krasu. Po razmejitvi je pripadel Jugoslaviji. Na griču nad vasjo (ng Tabra) je župna cerkev in nekdanji grad, ki je bil že v prejnjem stoletju spremenjen v dunski samostan. V samostanu so živele slovenske šolske sestre (iz Maribora) in Tomaj je bil v Italijanski dobri tudi provincialno središče te kongregacije za vse Primorje. Titovi boljševiki so sestram najprej vzeljalo šolo in zavod. Letos so pa sklenili, da jih popolnoma preženejo. Nekega dne v prvi polovici julija so kar prišli s kamijonom in naložili sedmero preostalih sester; peljali so jih kar na slepo v Bistrico v samostan tamošnjih noteradam. Pozabili so pa, da je bil noteradam, že zdavnaj ta samostan odvzet in so bile stisnjene v majhno gospodinjsko poslopje. Novodošlih nun iz Tomaja ni bilo kam namestiti pri najboljši vojni. Zato so jih spet na kamponu peljali v Tomaj. Čez nekaj dni so jih pa vnovič naložili in odpeljali v Bistrico. Ves tomaski samostan je zdaj v rokah boljševiških organizacij. Ker ob nedeljah prihajajo ljudje v trumah na Tabor k službi božji, pravijo zdaj boljševiki, da to moti in ovira njihove mladinske nastope; zato se bavijo z načr-

### NOVI GROBOVI

Gertrude Zimmerman

V soboto pop. ob 1:25 je po dolgi bolezni umrla na svojem domu poznana Gertrude Zimmerman roj. Berlan, stara 70 let. Prebivala je na 1236 E. 1755 St. Doma je bila iz Illove gore, fara Kopanj na Dolenskem, od koder je prišla v Ameriko leta 1903. Bila je članica podruž. št. 10 SZ, Collinwood Hive št. 283 in Oltarnega društva fare Marije Vnebovzete.

Tukaj zapušča žalujčega soproga Josipa, ki je doma iz Gaberja, pet sinov: John, Joseph, Adolph, Valentine in Edward, hčer Mrs. Mary Levar, v Dallas, Texas pa hčer Mrs. Angelo Škoda, v Lorainu, Ohio hčer Genevieve Wenzel. Dalje zapušča tukaj brata Franka, v Warren, O. brata Antonia in Chisholm, Minn. sestro Angelo Mehle ter vnuka in pravnuka. V stari domovini zapušča brata Janeza in sestro Ano Goron. Pogreb bo v ardo zjutraj ob 8:45 iz pogrebnega zavoda August F. Svetek, 478 E. 152 St. v cerkev Marije Vnebovzete ob 9:30 in v družinsko grobino na pokopališču sv. Pavla.

John Bokar

V soboto zjutraj je umrl v St Lukes bolnišnici John Bokar, star 60 let, rojen v Clevelandu. Prebival je na 3614 E. 82 St. Zapušča žalujčega mater Frančico. Cutnar in brata Frančico. Bil je član društva sv. Lovrenca št. 63 KSKJ.

Pogreb bo danes zjutraj ob 8:30 iz Ferfoliotevga pogrebnega zavoda, 9116 Union Ave. in v cerkev sv. Lovrenca ob 9.

Agnes Lewiski

Včeraj zjutraj je umrla Agnes Lewiski, stara 64 let, rodom Litvinka. Stanovala je na 19151 Abby Rd. Zapušča sино, hčer in vnuka. Pogreb bo v sredo zjutraj ob 9 iz pogrebnega zavoda Mary A. Svetek, 478 E. 152 St. v cerkev Marije Pomočnice na Neff Rd. in na Kalvarijo.

Josephine Končan

Sinoči je umrla Josephine Končan, 947 Evangeline Rd. Pogreb bo oskrboval pogrebeni zavod Mary Svetek. Čas pogreba in vse druge podrobnosti bomo še objavili.

### Stavka v industriji Goodrich Co.

Akron, O. — Delavci pri B. F. Goodrich Co. so stopili v stavko za povisanje prejemkov. Stavko in bosta potem poročala v Ameriki "o stanju v domovini."

Ta dva, ki že vsa ta leta strahovlade v Titovini na vsa usta vpijeta, kako da je tam fletno! Ko prideva nazaj bosta samo že potrdila, kar sta prej pisala ali ne?

Če bi hotel ambasador Savica res človeka, ki bi poročal samo to, kar bi videl, pa da bi mu dovolili videti vse, kar bi hotel, bi moral povabiti na ogled Titovine — Petra Kopriro. O, potem pa stva samega.

### Velika črna maša za pobite Slovence

Glejte takole popiše pesnik trenotek, ko ljudje pokleknejo k povzdiganju.

Vsa cerkev zavalovi...  
Vsa procesija živih vstane in se bliža  
v podnožje trpečega križa,  
kjer Božje Srce nisi in tripi,  
da vsak čas potoči Svojo

Sveti Kri  
v času naših ran razbolelih —  
v zevajoči slovenski kletih.

Vsaka kitica, ponekod kar vsak verz je kakor priročnik za veliko pridigo. Kakor, da je pesnik pisal za slovenske duhovnike in pridigarje, tolažnike grščnikov in vodnike duš v sedanjem času. Enkrat je bila velika pesem šla ne samo preko slovenskih odrov, tudi s pričnic bo done.

Knjigo lahko naročite pri Ameriški Domovini. Cena \$2.75, s poštnino \$3.00.

### KOMUNISTU NE BO DOVOLJENO KANDIDIRATI

Cleveland, O. — V Clevelandu je vložil peticije za kandidata v Šolski odbor Anton Krchmarek,

ki je tajnik komunistične stranke v tem okraju. Vložil je nad 5,000 podpisov. Mnogo slovenskih imen smo videli, ko je imena prihodevali dnevnih Cleveland News. Mnogi so protestirajo

in zahtevajo od volivnega odbora, da črta njih imena s peticij, ker da so podpisali, ne da bi vedeli, da je Krchmarek komunist.

To jim ne bo pomagalo, ker volivni odbor pravi, da mora vsak vedeti, kaj podpiše. Ti

sti, ki so podpisne pobirali, so previdno zamolčali, da je njih kandidat komunist. Seveda, nekateri so pa vse dobro vedeli in so radi podpisali.

Toda Krchmarek najbrže ne bo mogel kandidirati, to pa radi tega, ker ni vložil pri državi izjave, da je član stranke, ki propagira strmoglavit ameriški sistem vlade.

To je tisti Krchmarek, ki je imel banket v narodnem hramu na St. Clair Ave., kjer so odprli tudi njegovo kampanjo. Ali

čudno, da vsak komunist usmeri svoj korak najraje v SLOVENSKI narodni hram na St. Clair Ave. Seveda, naša "ljudska oblast" jim gre tako voljno na roke...

### Eksplozija na podmornici USA v severnem morju

Washington. — Podmornicom USA, ki so sedaj na vežbah v morjih severnega tečaja se je zgodila velika nesreča. Na podmornici Cochino je nastala eksplozija. Sedem mož posadke bo bilo takoj ubitih. Podmornica Tusk je takoj podvzela reševanje. Ker je bilo morje viharne, je šest mož posadke Tusk izgnilo v valovih med reševanjem. Več je bilo ranjenih. Podmornica Tusk je z ranjenimi odplula v Hammerfest, najsevernejše mesto na Norveškem. Tja je z avionom priletel ameriški zdravnik, ki bo prevzel zdravljenja ranjencev. Poleg teh podmornic, ki se imenujejo v zvezi z nesrečo, je bilo tam že nekaj drugih podmornic USA. Niti kraja ne sreča niti drugih podatkov pa niso objavili radi tajnosti vojaških vežb.

Prvi govor potem je podal Joseph Ponikvar, gl. predsednik SDZ, ki je pozdravil goste v mestni ter jih zeleni mnogo uspeha na konvenciji, pa dosti zabeve v prostih urah. Nadaljnjo K. J. Agnes Zagari in Mary Mervar sta prav ljubko zapeli: Oj Johanniji Mervar, ki je kot prvečer je že, in čez tri gore ...

Danes zjutraj ob devetih prične konvencija z delom v SND na St. Clair Ave.

### Vihar v Floridi

Milijonska škoda — Uničeni nasadi — En mrtev več ranjenih — Poškodovana mesta, razbiti avtobusi in avtomobili.

West Palm Beach. — Vihar je napravil milijonsko škodo. Električne in telefonske žice so potrgane, mnogo avtomobilov je razbitih, mnogo aeroplakov in hangarjev je popolnoma uničenih. Velike aparate, ki tehtajo po 17,000 funtov je veter vrzel po pol milje daleč na polje. Na tisoče hiš je porušenih ali vsaj deloma poškodovanih. Vrata in okna je vihar iztrgal in jih nosil po zraku kot listje. Mnogo nasadov, vrtov, vinogradov, je uničenih. Mnogo mostov je neuporabnih. Tudi vlaki niso mogli voziti, ker je bila proga marsikje nevarno poškodovana. Nacionalka garda čuva mestne ulice in posamezne naselja, da se ne bi začelo splošno ropanje v pol porušenih, odprtih in zapuščenih hišah in trgovinah. Nekatera mesta nimajo nikakih, odprtih zvez. V nedeljo so poročali, da je vihar divjal od meščanskega zaliva preko Floride in v Valdosta, Ga. Ponori je začel pojmati, vendar so vetrovi se dejali povaš veliko škodo.

Miami, Fla. — Cela obala Florida je v hudem viharju, ki je priselil, ki niso preskrbljeni in zato ne morejo priti v Ameriko, ker se nihče zanje ne javi. Pisatelji na naslov: League of Catholic Slovenian Americans 10316 Barrett Ave. Cleveland, Ohio.

Ne krajšajmo življenja ne sebi ne drugim. Ne trpimo nohenih prednosti v prometu.

### Polzvedovalni količek

Sestri Globočnik, podomače Vahtarjevi iz Poženka pri Cerknici na Gorenjskem sta se pred leti preselile v USA. Napršenosti sta, da se javita na naslov: Dr. John Basaj, 62 St. Marks Place, New York 3, N. Y. Kdorkoli bi mogel kaj vedeši o naslovih Globočnikov je tudi naprošen.

naj bo tako dober, da javi na ta naslov.

DAYTON, O. — Pogajanja za novo pogodbo v industriji gu-

mija so zastala. Delavska unija zahteva 25 centov površnja na

uro in pokojino po 100 dolarjev na mesec.

LA PAZ. — V treh južnih provincah Bolivije je nastal upor

vojske. V eni provinci je vladu hitro upostavila red, drugod pa se

borce nadaljujejo. Je že precej mrtvih in ranjenih.

WASHINGTON. — Kongres je odobril veliko povečanje vojnega zrakoplovstva USA. Odobreno je, da se izgradi 70 grup vojnih zrakoplovov, kar pomeni okoli 25,000 vojnih letal.

BERLIN, NEMČIJA. — Francoske okupacijske oblasti so

zapeli voditelja nove neodvisne komunistične stranke Karla

Heinz Scholza. On je že spomladi zaprosil, da ustvari posebno

komunistično stranko, pa mu je bila prošnja odbita. Sklical je

ustanovno zborovanje stranke brez dovoljenja. Zato bo moral

nositi odgovornost in posledice.

Potem je govoril v angleščini

Geo. Miroslavič, gl. predsednik

SDZ, ki je imel daljši govor in

na koncu vzkliknil navzočim:

"God bless you!"

Potem so nastopili pevci pod vodstvom profesorja Zormana in sicer Frank Snyder, Agnes Zagari in Mary Mervar. Zapeli so krasne melodije: Dneva nam pripelje žar; Gor čez jezero in v gorenjsko oziram se skalnato stran. Navzoči so zelo toplo na-

gradili vrle pevce in pevke.

Potem so bili klicani k besedi:

Anton Grdina predsednik

SDZ, ki je izročil gostom po-

zdrave v imenu mesta Cleve-

landa.

Nato so bili klicani k besedi:

Cecilia Šubelj v imenu Progre-

sivnih Slovenc, Anton Jeršin,

gl. tajnik SDZ, ki je v spremem

govoru orsal delovanje in sta-

je te slovenske organizacije z

zgornjih zvez. Nekaj slovenskih

članov je vključil tudi

članov SDZ, ki je vključil

č

## The Challenge of Today

Christian education has never been faced with a greater challenge than it is today. With more than half of the world of those to whom religion is the "opiate of the people," and with forces in our own country seeking to overthrow our way of life, education is faced with the responsibility of training citizens who will accept the challenge to fight to uphold these principles upon which our heritage is founded.

Many of our educational institutions shoulder this burden well. The University of Detroit is one of these. For the benefit of all our readers we wish to repeat the Credo of the University as a restatement of these principles which are so important in the world today.

The University believes in God.

It believes in the personal dignity of man.

It believes that man has certain natural rights which come from God and not from the state.

It therefore is opposed to all forms of dictatorship holding the philosophy that man belongs to the state.

It believes in the sanctity of the home.

It believes in the natural right of private property, but likewise that private property has its social obligations.

It believes that labor has not only rights but obligations.

It believes that capital also has rights but supported by obligations.

It is vigorously opposed to all forms of intolerance and persecution because of race.

It believes that liberty is a sacred right and that law, which regulates and protects liberty, is a sacred obligation.

It believes in inculcating all the essential liberties of American Democracy and takes frank and open issue with all brands of spurious "democracy."

It believes, briefly, in the teachings of Christ, Who held that morality must regulate the personal, family, economic, political and international life of men if civilization is to endure. (Reprinted from the 1949 "Tower" University of Detroit, Mich.)

Chapter six and three quarters

## The Misadventures Of Isabel

Believe it or not, we did make it up to the top of the Washington monument, and we were all three of us ready to drop. You can't imagine how tiring it is to climb all those steps! But boy, did I peel inches off my figure. As I told Susie:

"Some smart character could make loads of money in this joint by opening it up as a reducing salon. All he would have to do is stand at the foot of the steps and collect the money, then tell the fat ones to go up and come down, say twice. Boy that would make anybody skinny!"

"Stop looking at me when you say that!" demanded Gloria. "I don't think it took anything off my figure. I feel just as round as before!"

Gloria is a rather chubby little thing, so I didn't expect it to show much the first time. "You'll have to do it some more," I told her. "After about five or six times it'll show. You will be all nice and slender to go home

to Bill. He won't know you." That's what I'm afraid of, she said, and I suppose that's why she didn't try it again. Apparently Bill likes chubby girls.

The view from the top of the monument is truly magnificent. To the south lies the Lincoln Memorial, incredibly small from the top of the monument. It resembles a long Greek temple as it might have looked to the gods from Mount Olympus. I could not help think of that, because of the striking Grecian architecture of the Lincoln Memorial.

Over to the north, is the Capitol, way in the distance. In fact, it's so far in the distance that it looks like a toy some brownie child might play with. Of course, it's more than half the city away, which probably explains it.

To the east lies the tidal basin of the Potomac River, and the Jefferson Memorial, which looks like a Roman temple. The tidal basin shows beautifully clear, and on the pictures I took it looks almost like a map. In fact I could draw a map of it, of the Potomac, from the tidal basin, almost to the sea, off in the distant horizon.

We wandered around and looked out the tiny windows, and I took plenty of pictures from the top of the place, aiming my camera out over the city.

There are eight small windows, two on each side, and they are heavily barred. The place is very cold, and I was glad that I had worn a sweater, even though it had been dreadfully warm climbing up. The air is just a tiny bit thin up there and the wind is constantly blowing, even when there isn't a breeze on the ground.

We went down finally, and I stopped to buy some souvenirs in the Washington Monument Lodge, which is a cabin at the bottom of the little hill on which the Monument is situated.

I was still wandering around when I heard a man's voice calling, "Isabel! Where are you Isabel?" It was Freddy, our bus driver.

"Here!" I shouted. I started to cross the drive that winds around the Monument, but he met me in the middle of it. He took my arm, and said gently, though teasingly, "Come on now. Don't be the last one again, like you were at the Pan American Building."

The reason I was last at the Pan American Building, I told him, "was that Gloria had to have a curse removed, and she didn't want to kiss your bald spot, so she had to let the guide hold her hand."

We were in the bus by now, and though he didn't understand exactly what I was talking about, he let it go. He did ask Gloria about it later and she explained about the Aztec god-dess' curse.

Freddy counted his "daughters," and as soon as he was sure that all 24 of us were there, he started the bus back to the hotel for lunch. He went the long way past the White House, but we didn't see hide nor hair of Harry.

Freddy also told us that though we would go to Annapolis that afternoon, we wouldn't be able to see the mid-

shipmen on the drill field, because that had been postponed on account of exams. So we'd have to be content to look the place over. He promised us we'd like it and we replied that we were sure we would.

"Don't be too sure of yourselves, girls," he came back, "you know there are three women to every man in Washington, so you'll have to take what you get. Don't be too choosy."

"Is the place always full of sailors?" one of the girls asked.

"And soldiers?" chimed in another from the rear of the bus.

"Most of the time the place is pretty full of them," he said. "But another batch of sailors just came in this week, so maybe you won't be so bad off after all."

Actually, the place was crawling with servicemen. It was much worse than Cleveland during the war, when they were all over the place. Practically every second man on the street was a serviceman. Of course, some of them belong to the Navy Department of the War Department, and a lot of them are part of the Pentagon Building's staff.

But here I am running out of space again, so I'll have to wait to tell you about Annapolis, and I promise to try to get that into one column . . . or maybe you'd rather have had one column of the Washington Monument and several on the interesting creatures of Annapolis . . . ! Eh?

They are interesting creatures, too! And I do mean the midshipmen!

Love, ISABEL

## CINDER LEAGUE Nearing Playoffs

Down in the vicinity of lower St. Clair Ave. there's quite a bit of interest in the Cinder League which operates at Kirtland Ball Park on E. 49 St. and northside E. 61 St. ball field. It's a slow pitching softball league. This Cinder League, now in its second year and composed of nine teams, has completed a good deal of its schedule. There are only two more weekends of play before eliminations begin for the championship. Several three-game and shutouts have been tossed by the pitchers so far. "Pinky" Prebil, president of the league, and pitcher for the first place Copain Sports, has one of the shutouts to his credit. Below are the statistics.

### STANDINGS

Teams-Managers	W	L
Copain Sports (Tim Poanel)	18	2
Norwood Bakery (Casey Leslie)	16	4
Pauline's Tavern (Joe Ucakar)	12	10
Lachs Bar—E. B. Gas		
("Shy" Dobre)	11	9
Zak's Bar (Frank Troha)	10	11
67 Club (Stan Bambic)	9	12
Shore Tavern (Blackie Kovacic)	7	13
Ambassadors of Sports		
("Blow" Drobnik)	6	14
St. Clair Auto Parts (Dan Ansco)	4	17
Battling Leaders		
Cooke's Kovacic (Lach's-E.B.Gas)	547	
Ed Chenski (Copain's)	538	
"Moose" Marot (67 Club)	528	
Don Chenski (Copain's)	518	
Herman Marot (Zak's)	510	
John Morris (Copain's)	490	
Home Runs		
Ace Kraatz	5	
Bo Slogar	5	
Beany Inthar	4	
Mike Chief	4	
P. Gasser	4	
3 Base Hits		
Al Brown	8	
"Finky" Prebil	8	
Al Dadant	5	
"Lefty" Bambic	5	
2 Base Hits		
Nick Funic	13	
Frank Fets	12	
"Dee" Freser	11	
Al Marinich	8	
John Etok	8	
Schedule for Weekend		
Tonight, Aug. 26, at Kirtland		
6:15—Shre vs. Zak's		
7:15—St. Clair vs. Norwood.		
Tomorrow Afternoon, Aug. 27		
at Kirtland Park		
1:00—Norwood vs. Zak's		
1:50—Ambassadors vs. St. Clair.		
2:40—67 Club vs. Copain.		
3:30—Pauline vs. St. Clair.		
Sunday Morning Aug. 28		
at Northside E. 61 St. Field		
10:00—Shore vs. Lach's-E. B. Gas.		
10:50—Copain vs. Ambassadors.		

## DEATH NOTICES

Adler, Mary (nee Sadar) — Wife of Anton, mother of Albinia Kastelec, Angela Hunter, Josephine Strelak, Anthony, cousin of Rose Rodich. Residence at 3548 E. 110 St.

Berzanski — new-born son of Frank and Eve (nee Skully) Berzanski.

Gilha, Louis — Husband of Josephine (nee Merhar), father of Louis, grandfather of Julie Ann, Mary Lou, Residence at 910 E. Union Ave.

Gozdancovich, Paul (Sleeny) Brother of Mrs. Eli Vidovic.

Kurent, Mary (nee Stukic) — Mother of William Bozic, Antonia, Mary McCord, Frances Zane, Margaret Mary Forrester. Residence at 640 E. 117 St.

Mestnik, Joseph — Husband of Anna (nee Jakopic) father of Steve, Frank Henry, Mary Cossick, Cecilia Balke,

Residence at 20301 McCracken Road, Warrensville, Hts., O.

Paper, Frank — Husband of June (nee Gerlack,) father of Mary Lou Brain, son of Mary, brother of John, Joseph, Rudolph, Edward, Rose Stanekwicz, Albinia Adam. Residence at 1426 Starkweather Ave.

Stipovic, Matt — Father of George, John, Anthony, Mary Wilde, Anna Evica. Residence at 1764 E. 65 St.

the United Mine Workers Welfare and Retirement Fund which he and Representative Joe Martin, then Speaker, helped establish. This post was created a few hours before John L. Lewis was due in Federal Court to face a charge of contempt for failure to obey a Court Order to stop his strike. His Senatorial salary has been taking \$35,000 annual salary, apparently for very little work. Incidentally, the Miner's Welfare Fund, of which Senator Bridges is Trustee, last year paid out fourteen billion dollars more than it received. From the miner's viewpoint, Senator Styles Bridges, as a Trustee safeguarding the fund, is a good Senator. However, he continues to draw down \$35,000 a year and "that ain't hay."

When becomes necessary for Tony to speak of safety to a driver, he does not yell, "Hey, you! Pull over to the curb!" Police Officer Tony motions to them with a smile, and hands a card to the offender. It recommends to the driver that he "Sing While You Drive," and to use these tunes:

At 45 miles per hour, sing "Highways Are Happy Ways."

At 55 miles, sing "I'm But a Stranger Here, Heaven Is My Home."

At 65 miles, sing "Nearer, My God, to Thee."

At 75 miles, sing "When the Roll is Called Up Yonder I'll Be There."

When becomes necessary for Tony to speak of safety to a driver, he does not yell, "Hey, you! Pull over to the curb!" Police Officer Tony motions to them with a smile, and hands a card to the offender. It recommends to the driver that he "Sing While You Drive," and to use these tunes:

At 45 miles per hour, sing "Highways Are Happy Ways."

At 55 miles, sing "I'm But a Stranger Here, Heaven Is My Home."

At 65 miles, sing "Nearer, My God, to Thee."

At 75 miles, sing "When the Roll is Called Up Yonder I'll Be There."

When becomes necessary for Tony to speak of safety to a driver, he does not yell, "Hey, you! Pull over to the curb!" Police Officer Tony motions to them with a smile, and hands a card to the offender. It recommends to the driver that he "Sing While You Drive," and to use these tunes:

At 45 miles per hour, sing "Highways Are Happy Ways."

At 55 miles, sing "I'm But a Stranger Here, Heaven Is My Home."

At 65 miles, sing "Nearer, My God, to Thee."

At 75 miles, sing "When the Roll is Called Up Yonder I'll Be There."

When becomes necessary for Tony to speak of safety to a driver, he does not yell, "Hey, you! Pull over to the curb!" Police Officer Tony motions to them with a smile, and hands a card to the offender. It recommends to the driver that he "Sing While You Drive," and to use these tunes:

At 45 miles per hour, sing "Highways Are Happy Ways."

At 55 miles, sing "I'm But a Stranger Here, Heaven Is My Home."

At 65 miles, sing "Nearer, My God, to Thee."

At 75 miles, sing "When the Roll is Called Up Yonder I'll Be There."

When becomes necessary for Tony to speak of safety to a driver, he does not yell, "Hey, you! Pull over to the curb!" Police Officer Tony motions to them with a smile, and hands a card to the offender. It recommends to the driver that he "Sing While You Drive," and to use these tunes:

At 45 miles per hour, sing "Highways Are Happy Ways."

At 55 miles, sing "I'm But a Stranger Here, Heaven Is My Home."

At 65 miles, sing "Nearer, My God, to Thee."

At 75 miles, sing "When the Roll is Called Up Yonder I'll Be There."

When becomes necessary for Tony to speak of safety to a driver, he does not yell, "Hey, you! Pull over to the curb!" Police Officer Tony motions to them with a smile, and hands a card to the offender. It recommends to the driver that he "Sing While You Drive," and to use these tunes:

At 45 miles per hour, sing "Highways Are Happy Ways."

At 55 miles, sing "I'm But a Stranger Here, Heaven Is My Home."

At 65 miles, sing "Nearer, My God, to Thee."

At 75 miles, sing "When the Roll is Called Up Yonder I'll Be There."

When becomes necessary for Tony to speak of safety to a driver, he does not yell, "Hey, you! Pull over to the curb!" Police Officer Tony motions to them with a smile, and hands a card to the offender. It recommends to the driver that he "Sing While You Drive," and to use these tunes:

At 45 miles per hour, sing "Highways Are Happy Ways."

At 55 miles, sing "I'm But a Stranger Here, Heaven Is My Home."

At 65 miles, sing "Nearer, My God, to Thee."</p



# AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN HOME

6117 St. Clair Ave. HENDERSON 6628 Cleveland 2, Ohio  
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays



**NAROČNINA**  
Za Zed. države \$8.50 na leto;  
za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto.  
Za pol leta \$6.00, za 3 mesece \$3.50.

**SUBSCRIPTION RATES**

United States \$8.50 per year;  
\$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 169 Mon., Aug. 29, 1949

## Novim slovenskim naseljencem

Ko začenjam novo življenje med ameriškimi Slovenci, se posebno v prvih tedenih in mesecih, dokler nismo o vseh okolnostih prav dobro poučeni, izogibajmo nepotrebnih primerjav med življiljem doma v Sloveniji in Slovenci v Ameriki. Pri vsaki sodbi moramo namreč upoštevati, da mi včinoma prav nič nismo poučeni o težavah, s katerimi so se tukajšnji Slovenci moralni boriti, da so ustvarili to kar sedaj imajo v kratki dobi enega samega rodu.

Slovenci so prihajali sem posamezno in v prav malih skupinah. Iskali so boljšega kruha in napredka. Našli so se v ogromni deželi sami. Sprejeti so morali najtežja dela v novih, še neobdelanih predelih, ali rudnikih ali najnizja dela v obrtnih in industrijskih delavnicih.

Redko so naleteli na okolico, ki jih je razumela in rada sprejela. Nasprotno. Takrat misel medsebojne strpnosti še ni bila prodrla, večkrat je surovo sovraštvo prevladovalo. Prišleci so bili večkrat zasmehovani in zaničevani, zelo pogosto zapostavljeni. Slovenski časopis, kakor vsak tujezični časopis, je bil v takratni Ameriki sprejet s pomilovanjem, če ne s surovo sovražnostjo. Bilo je treba izredne vztrajnosti in potrpljenja, da se je led prebil, da so se naši ljudje uveljavili.

Trdo so delali in nad vse skromno živel. Navadno ni bilo dovolj, da je delal le oče za vzdrževanje družine. Morala je delati tudi mati. Če ni po hišah prala, ribala ali drugače pomagala pri najtežjih gospodinjskih delih, če ni tudi ona delala v tovarni ali delavnici, pa so si pomagali mnogočerkrat na ta način, da je imela na stanovanju in hranji več samih slovenskih novodošlih delavcev in tako kaj zasluzila. Iz teh skupnih prihrankov očetov in mater slovenskih ameriških družin so nastali domovi, lepa posestva, imovitevješe družine ki jih sedaj vidimo in srečujemo.

Ta slovenski ameriški rod je moral od začetka iz nič vstvarjati vse kar vidite danes slovenskega v Ameriki. Vse cerkev kar jih slovenske župnije imajo so sadovi dela teh prvih slovenskih naseljencev, vse šole so oni zgradili, vse številni društveni, narodni in delavski domovi in dvorane so dela njihovih rok.

Mogočne bratsko-zavarovalne organizacije so si ustvarili preko nedopovedljivih nasprotovanj in težav. Liste so si ustanovili v najbolj nasprotujočih razmerah. Kulturna in cerkvena društva so si organizirali sami, brez kakršnekoli pomoči.

Vse to — pomislimo — je bilo treba opraviti v Ameriki, kjer so Slovenci še danes le kaplja v morju poldrugstvo milijonskega ameriškega naroda, da so raztreseni od obale do obale, da desetletja niti svojih duhovnikov niti lastnega izobraženstva niso imeli. Vsaka družina, vsaka naselbina je imela svoje velike težave, ki so nam popolnoma neznane. Skrbno pridržimo vsako sodbo, zlasti vsako kritiko, predno nismo pazljivo poslušali kaj so oni doživejeli in kako so se trudili, da jih bomo razumeli.

Ameriški Slovenci so ponosni na svoje uspehe. Ponošni so in samozačestni. Spoštujmo to njihovo občutje in pazimo, da kaka naša beseda ne bi ranila in povzročila nepotrebne bolečine brez vsakega dobrega haska. V njih je v desetletjih vzrastla resnična domovinska ljubezen do Amerike, resničen ponos na Ameriko, resnična državljanska zavest ameriška. Morda bodo kdaj izrazili to svoje občutje tako, da se Vam bo čudrijo zdelo. Zopet velja: spoštljivo poslušajmo in bodimo skromni učenci dokler nimamo vseh podatkov, da je slika popolna.

Največ bomo v teh razmerah koristili, če bomo sami zgledni ljudje. Poštenost in odlčno vzgojo ste skoro vse pri nesli s seboj. Pridnosti ne sme manjkati. Tudi potpeti znamo in moramo znati. Tudi če se zdi od začetka pretrdo, na dolgo roko bodo te lastnosti rodile srečo in nam utrle pot v novi družbi k novim uspehom.

Marsikdo bo občutil, da je tempo in način ameriškega dela trdo hiter in včasih za novega težko zmagljiv. Le pri znajmo, da je tudi najboljši naš delavec v mnogih panogah komaj povprečen v primeri z ameriškim tovarišem. Ko se bomo privadiли njihovim načinom in pomovanju bo za vsakega lažje. Če moramo kdaj slišati grajo, ki se nam zdi neopravičena, le pomislimo, da je bilo prvi Slovencem tu še neprimereno huje. Tako bomo vztrajali in napredovali v miru, postajali veden bolj prijubljeni in bolj upoštevani. Če Bog da, da se bomo vrnili domov, bomo pustili lepe vtise in spomine, če bomo tu ostali, se bomo tako organsko vrastili in koristili slovenskemu dobreemu slovesu in imenu v tej mogočni deželi, ki je in bo odločilno važen činitelj v vseh mednarodnih dogajanjih in koncem koncem imela svoj — čeprav daljni — vendar važen vpliv na slovensko domovino.

## BESEDA IZ NARODA

### Waukeganska pionirja obhajata zlato poroko



Zlatoporočenca Mr. in Mrs. John Umek

— Mr. in Mrs. John Umek, 902 McAlister Ave., sta v nedeljo praznovala 50 letnico svoje poroke s peto sv. mašo v cerkvi Matera Božje ob osmih zjutraj; darovalo jo je župnik Rev. M. J. Hiti.

Umekova dva spadata med tiste sedaj že tako izredčene preostale slovenske pionirje, ki so toliko napravili za župnijo Matera Božje in celo tukajšnjem slovensko naselbino. Mr. Umek je prišel v Waukegan leta 1900.

Z gdč. Terezijo Jamnik se je poročil v Ljubljani 22. avgusta 1899.

Mr. Umek je hitro spoznal, da je bila za stotinčnih Slovencev, ki so tedaj prihajali v Ameriko za delom in ameriškim načinom življenja, potrebnata skupna bratska organizacija.

Na vso moč se je zavzel, da je bilo v oktobru 1900 ustanovljeno to društvo sv. Jožefa št. 53 KSKJ, ki mu je bil prvi tajnik.

Leta 1908 je bil član skupine, ki je napravila prve načrte in zbrala finančna sredstva ter

Joseph Zorc.

Bog Vam plačaj, ki ste prispevali za piknik novih naseljencev

Srečna in koristna je bila misel gospoda Oblaka, da je nas vse nove slovenske naseljence v Clevelandu povabi na svoj vrt k prijetni domači zabavi.

Zelo, zelo smo si žeeli, da bi se mogli sestati vsi, ki smo nedavno zapustili Evropo in srečno prišli v Ameriko, v Cleveland. Prijazno vabilo g. Oblaka nam je to omogočilo. Sončen dan, lepa narava z zelenjem in cvetjem, in obilo drugih dobrotnam je svidenje napravilo nad vse prisrino in domače, veselo in zavoljno.

Dobri rojaki, ki so pripomogli, da je bil piknik tako bogat in z vsem preskrbljen: Bog Vam povrni!

Iskrena Vam hvala! Čutili smo, da ste nam hoteli napraviti izredno veselje, ker nas razumete in ste nam tako dobrohotno naklonjeni. Ta občutek je bil za vsakega med nama res globoko osrečujoč in kar lahko smo pozabili, da so še tudi tu v Ameriki rojaki, ki nas ne marajo, nas obrekajo, krvice očitajo in nas nočejo razmeti, da smo brez domovine samo za to, ker se kot demokratje in katoličani nismo mogli vdati tiraniji komunizma.

Bodi posebej najiskrenejša hvala Mr. in Mrs. Louis Oblak za sprejem, za prevoz, za vso gostoljubnost in bogato pogostitev, Mr. John Potokarju da-

kom. V glavnem so ostali starljude, bolniki in invalidi, ki si sami ne morejo prav nič pomagati. Preskrba v taboriščih pa je vedno slabša, čeprav je že dolej bila nezadostna.

Velik siromak je invalid brez obeh nog Ornik Jože, roj. 2. 3. 1925 v Sv. Jakobu v Slovenskih Goricah. Rad bi se izčul za urarja in zlatarja, a nima sredstev za ta namen. Ali bi se dobil v USA dober človek, ki bi mu to omogočil? Jelen Vincenc je slep. Mnogo je jetičnih po tukajšnjih bolnicah. Za vse te siromake bo treba nekako skrbeti. IRO pravi, da bo nehalo še s temi majimi podporami in oskrbo, ki jo je dolej dajala.

Vse člane, podpiratelje in dobrotnike Lige, njene uradnike in vse, ki begunce podpirajo, posebno tudi urednike Ameriške Domovine naj navdaja zavest, da delajo resnično delo usmiljenja po božji volji, da dajejo na božje obresti, ko delajo oziroma pomagajo tem siromakom.

Naj Bog blagoslavlja Ligo, njene dobrotnike, uradnike, občnike in vse člane.

Hvala Ameriški Domovini, ki tako vztrajno in požrtvovalno širi in vzdržuje misel krščanskega usmiljenja do pregnanih in zapuščenih bratov in sester, ki so žrtve vojnih razmer in udarcev.

Vse dobro Vam želi in hvalno pozdravlja

Rev. Franc Šeškar,  
Muenchen, Nemčija.

### Vtisi begunci v Ameriki

Voznja iz New Yorka pa do mojega sponzorja je bila kaj zanimiva in me je skoro očarala. Imel sem priliko, videti toliko opevano bogastvo Amerike in še to mimogrede. Nič se mi ni zdelo pretirano, saj se je našim očem, navajenim ruševin, bede in zapore, odprli pogled na ogromne tovarne, razkošne trgovine in nepregledno vrsto lukuznih vozil. Naše misli pa so bile tam daleč preko oceana na takoj revni in vendar nad vse lepi slovenski zemlji. Nekote so se mi vrvala vprašanja, kakšni so le ljudje, ki živijo v tej sredini in jim je ostalo prihranjeno vse gorje in strahota minule vojne.

Angleščine ne znam in zato

s tuji še nisem stopil v stik, pač pa sem srečal naše ljube Slovence in tudi iz okolice mojega rojstnega kraja. Res, vse hvalevredni so ti ljudje, saj človek med njimi začuti košček domovine.

Vendar minilo je že več mesecev, odkar sem na svobodnih tleh Amerike, pa še srečujem znanec, katerim sem že opsal o trpljenju slovenskega naroda in povedal o beguncih, ki še čakajo tam in prosijo pomoci.

In kakšno vprašanje mi zastavlja še nekateri, ko prosim še za sponzorje. I zakaj pa so gredo domov; in meni: in zakaj tudi ti nisi še domov?

Pred stiri leti je minila vojna. Lažna komunistična propaganda je bila razkrinkana v račun in to vemo. Največji slovenski glasnik je on in vi ga niste veseli ker je še živ. Vi ste računali drugače, Bog pa zopet drugače.

Samo je od prijateljev iz Ajdovca pri Žužemberku.

V Ajdovcu je bilo 25 mož in fantov v enem samem grobu. Vsi so bili zvezzani z žico in samo v spodnjih oblačilih. Partizani so jih ujeli žive in vse poklali kot živino.

Gotovo se je prijatelje iz Ajdovca ne upa pisati rěnice, jo bomo pa mi povedali, ki smo tukaj. Le še kaj takih, fantje, saj če sedem let pride vse na dan.

S pozdravom,

begunec Jakob.

### Tehtna razlag

"Ne vem, kako je to, da mi tako rade noge zaspne."

"Kaj hočeš — ko so pa ne prestane v tvoji družbi?"

den nekaj na roke za cape in druge take stvari, ki nam ženskam tako prav pridejo.

Torej v časopisu je videla, da bi jo tam in tam sprejeli in je šla vprašati. Na dolgo in široko so jo spreševali. Najprej njeni ime, starost in tako naprej. Potem so pa hoteli zvedeti vse o njeni družini. Povedala je po pravici, da ji je mati umrla v 40. letu za jetiko. Oče je umrl v 41. za rakom. Kaj bi lagala in pa, saj ni ona tega krijava. Tam, kjer so jo spraševali, so ji pa prijazno rekli, da je že opravila in da so ji iz dna srca hvaležni, ker je priča vprašat za delo, da je pa ne morejo sprejeti na delo, ker ni iz zdrave familije, če sta ji oče in mati tako mlađa umrla, eden za jetiko, drugi za rakom.

To je bilo dekleta za dobro šolo za drug nastop. Šla je vprašati za delo nekam drugam in je bila dobro pripravljena na vprašanja. Res so jo najprej vprašali za njeni imenici, starost in tako dalje. Vse je lepo povedala. Potem jo je pa uradnik vprašal:

"Koliko je bil vaš oče star ob času smrti?"

"Nekaj čez 96 let," se je dekle krepko odrezala, ki je vedela, kako mora.

"In kaj je bil vzrok njegove smrti?" bi bil rad vedel uradnik.

"Z biciklja je padel pri dirkanju in je tako nesrečno prilepel ob kamen, da si je prebil lobanje," je pojasnila.

"Koliko je bila pa vaša mati starata, ko je umrla?" je spraševal uradnik.

"Se dve leti ji je manjkal do 100 let," je rekla prosilka.

"Vzrok njene smrti?" je hotel vedeti uradnik, ki je moral vse zabeležiti.

"Umrla je na porodu," se je odrezala prosilka strmečemu uradniku.

Kakor sem slišala, še vedno išče pripravne službe; ne ravno dela, samo kakšno pripravno pozicijo bi rada.

Z našim bo treba govoriti zastrel na malega, ki bo doma imel. Treba bo resne besede, dokler je še čas. Mi ni nič kaj po volji, kakor ga malo posnema. To se pravi pri nekaterih starih, ne pri vseh. Ne vem, kako to pride. Ko sem sedela za čas, še pri njem v kuhinji, da sva ponavljala kakšno stvar iz vadnice, jo je ponovil stokrat, pa si je še ni zapomnil. Če bo slišal kakšno napačno besedo samo enkrat, pa mu je ne moreto izbiti iz glave, za vse na sreču ne. Je, kakšni so ti otroci, vam pravim.

Oni dan sem ga slišala, kako je zavpil jezno, ker niso žogometni igralci dobro igrali: "Oh, heck!" Posvarila sem ga, da ne slišim rada tiste besede. Saj je nedolžna, ampak preveč je podobna neki drugi, ki ima na koncu dva "l", pa ne maram, da bi vselej premisljevala, če je rekel to ali to.

"Na, tukaj imam eno desetic," sem mu rekla, "ako mi obljubiš, da ne boš več izrekli tiste besede," sem mu prijazno rekla in mu dala denar. Fantiček je naglo vzel desetic, jo je zavpil jezno, ker niso žogometni igralci dobro ig



## POLOM

POSLOVENIL VLAD, LEVSTIK

pričel se je okret, tisti napad od boka, tisto orjaško obkoljenje, ki so ga nasprotniki dosegli z napornimi in v čudovitem redu izvršenimi marši v Champaigni in v Ardenah. Dočim so se Francozi obotavljali in omahovali na svojih postojankah kakor zadeti od nenačnega mrvouda, so delali Prusi do štirideset kilometrov na dan ter razpostavljeni v ogromnem krogu, podili čredo, ki so jo lovili, kakor gonjaci proti obmejnemu goščavam.

Napočil je trenotek odhoda; ta dan je armada izvršila okret na levo; zbor je prehodil le tisti dve kratki milji, ki ločita Contreuve od Vouziersa, 1. zbor pa je obstal in Attigny-u. Med Contreuve-om in dolino Aisne so se zopet pričela planote, samo da se bolj gole nego prej; v okolici Vouziersa se je vila cesta med stivimi njivami in nizkimi, brezupnimi griči, brez drevesa, brez hiše, v mrlki otožnosti puščave; in to kratko razdaljo so hodili vojaki nejedolnih, trdnih nog, in ti njihovi koraki so se zdeli, kakor da bi le še strašno daljšali pot. Od poldneva dalje so ostali na levem bregu Aisne, bivakovali v sredi goli zemelj, ki s svojimi poslednjimi griči razgledujejo, dolino, ter opazovali odondonc cesto v Mondhois, ki gre ob reki, in po kateri so se nadeljali sovražniki.

In Mauricu je bilo v največje strmenje, ko je videl prihajati po tej monthoški cesti vso divizijo Margueritte, vso tisto rezervno konjenico, namenjeno, da podpira 7. zbor in varuje marš na levem krilu armade. Pojavila se je govorica, da se divizija vrača v Chene-Populeux. Čemu to razgaljenje le-tega krila, ki je edino v nevarnosti? Čemu jih pošiljajo v središče, kjer so popolnoma odveč, teh dvatisoč jezdecev, ki bi morali rabiti za ogledovanje na milje in milje daleč? Naihujšča pa je bilo, da so prihajali na ravnost med gibanje 7. zebra in bi bili skoraj prodri njegove kolone ter povzročili nepopravljivo zmešnjava ljudi, konj in topov. Afriški jezdec si mora-

mu zamagnile, in v neizrekljivi de do sotesk pri Grand-Pre-u kaj sladkih ur počitka. Iztepotrebi po ljubezni, kakor da in Croix-aux-Bois, da naj mu je našel v tem nekdaj sovražnem kmetu svojega brata, se mu je dvignil "ti" od srca do ust.

"Vrl človek si . Hvala ti, starina."

Jean, ves srečnih lic, ga je tudi zatikal, rekoč s svojim mirnim smehljajem:

"In zdaj, mali moj . . . imam tudi še tobaka; ali hočeš cigareto?"

5.

Drugo jutro, dne 26. avgusta, je Maurice po noči preležani v šatoru vstal kakor mrtvoueden, rame kakor zdrobljene. Ni se še bil privadil trde zemlje, in ker so bili prejšnji večer prepovali vojakom sezuvati čevlj ter so seržantje hodili okrog, da se tipave po temi prepričajo, če so zares vsi obdržali čevlje in golenice na sebi, mu tudi v nogi ni bilo odleglo; skeleta je in bolela kakor v vrčici. Vrhutega si je bil najbrž prehodil noge, ker jih je molej iz šatora, da se mu ni bilo treba skrčiti.

Jean mu je dejal takoj:

"Fant, če bo danes treba marsirati, bi bilo dobro, da grek k štabnemu zdravniku ter se daš naložiti na voz."

Toda nihče ni vedel ničesar, krožile so najraznovrstnejše govorice. Za trenotek so menili, da se odpravljajo dalje; podrli so taborišče in ves armadni zbor se je premaknil ter odšel skozi Vouziers, dočim je ostala na levem bregu Aisne samo ena brigada druge divizije, da se nadalje straži cesto v Monthois. Naenkrat pa so se ustavili na drugi strani mesta, na desnem bregu, in piramide pušč so se dvignile na poljih in travnikih, ki se širijo po obeh straneh ceste v Grand-Pre. Tisti hip je četrtri huzarski polk odhajal v naglem trabu po tej cesti, kar je vzbudilo vsačkovska ugibanja.

"Če počakamo tu, ostanem", je izjavil Maurice, ki mu je bila zopra misel na zdravnika in na ambulanco.

Zares se je kmalu razneslo, da ostaneytu, dokler si general Douay ne priskrbi zanesljivih podatkov o maršu sovražnika. Od včerajšnjega dne, od trenotka, ko je videl odhajati divizijo Margueritte proti Chene-u, je bilo njegovih skrbni čimdalje več; vedel je, da ni več zakrit, da niti en sam mož ne može, čigar grobi prsti znajo biti o priliki tudi nežni.

Maurica se je polastilo čustvo neodoljive mehkobe; oči so se slal črti polk huzarjev na ogled. Upa prelavati Rokavski preliv. — Šestnajst-letna Shirley May France iz South Somerset, Mass., se pridno trenira v plavanju, ker bo poskusila prelavati Rokavski preliv. Ima sicer dva cilja: prvič, da poseka rekord Amerikanke, Gertrude Ederle, ki je prelavala ta preliv v 14 urah in 9 minutah in drugič, da ga bo prelavala prej ko bo stara 17 let. V letosnji sezoni sta že dva plovča poskušala prelavati ta preliv, ki pa nista uspela.

Mauro se je polastilo čustvo neodoljive mehkobe; oči so se slal črti polk huzarjev na ogled.

"WHO! ME?"



## Naročite si PIVO!



Mi dovažamo VSAKO SOBO-TO pivo na dom in sicer, vse po Chardon Rd., White Rd., Bishop Rd. in tam okrog. Kdo želi imeti fino pivo doma, naj pokliče nas in soboto mu ga bomo točno pri-prijeljali

**MARINKO'S**  
416 E. 156. St. — IVanhoe 3170



## OBLAK MOVER

Naša specielnost je prevažati klavirje in lednice. Delo garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem do vašega starega znanca

**JOHN OBLAK**  
1146 E. 61. St. HE 2730



Upa prelavati Rokavski preliv. — Šestnajst-letna Shirley May France iz South Somerset, Mass., se pridno trenira v plavanju, ker bo poskusila prelavati Rokavski preliv. Ima sicer dva cilja: prvič, da poseka rekord Amerikanke, Gertrude Ederle, ki je prelavala ta preliv v 14 urah in 9 minutah in drugič, da ga bo prelavala prej ko bo stara 17 let. V letosnji sezoni sta že dva plovča poskušala prelavati ta preliv, ki pa nista uspela.

## G. WHISKERS



v Chene-u, svojem rojstnem gibanje. Nagla povelja so šla naokrog, izpraznili so travnike, vse čete so se podale više kratek, kar je bilo naokoli. Že davno so bili vojaki pojedini svojo juho, in so čakali še med vasmimi Chestres in Falaise. vedno, ko se je okrog poltretje ki ležita v razdalji štirih do pere polasti vsega taborišča tih kilometrov druga od druge. (Dalje prihodnjie).

## Baragove Knjige za leto 1949

so izšle!

Knjige so sledče:

1. "BARAGOVA PRATIKA" za leto 1949
2. Knjiga: "S POTOV ZIVLJENJA SLOVENSKEGA NARODA"

Obe knjigi skupaj staneta—\$1.50

Vsebina obeh knjig je bila navedena v dnevnikih in tednikih. Zelo zanimivi knjigi sta obe. V kratkočasje, pouk in v razvedrilo vam bosta. Tiskanih je le omejeno število. Hitite z naročilom, da ne boste prepozni. Naročino za knjige je poslati v Money ordru, ali bančnem čeku na:

## BARAGOVA PRATIKA

1857 W. 21st Place

Chicago 8, Illinois



## ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska umetna tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po tako znemni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

## Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

Henderson 0628

—AND THE WORST IS YET TO COME  
—in najhujše šele pride

